

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

4. Dies Februarii. Quid est diu vivere, nisi diu torqueri? August. de Verb.
Dom.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Februar.

Tessera.

93

opera, sic & vita. Mors intolerabilis est illi qui prius suis non est mortuus cupiditatibus, & totum expectat simul absorbere interitum; dum videlicet moriente corpore mortali commoritur Anima immortalis. Neesse est ergo mors sit gravissima illi, cui multa moriuntur morte sua. Unius rei jacturam gemimus, aut honoris, aut voluptatis, aut amici, quantus dolor erit, uno omnia perdendi ictu, uno totam vitam amittenti momento? Vivebat in illo turba vitiorum Luxuria, Superbia, Avaritia, Invidia, Accedia, hæc illo uno moriente moriuntur omnia. Noli ergo infamare mortem quasi malam, & accusare quasi timendam. Quippe

Præstat morte mori, quam vitam ducere mortis.

4. DIES FEBRUARII.

Quid est diu vivere, nisi diu torqueri?

August. de Verb. Dom.

Mortem optandam reddunt miseriæ humanæ.

Nihil in vita miserius ipsâ vitâ. Ut verè nil aliud sit vivere, quam torqueri. Quid enim habet, ut vita optetur vita optabile? Nisi malorum consensionem, miseriarum pertinaciam? quarum tanta est multitudo, ut multi illas non timeant, quia multæ. Lyces Princeps censuit, vitam esse supplicium Animo, simile illi quo vivi cadaveribus constricti, os ori, pectus pectori, manus atrocissimè cruciabantur. Anima illa, Divinæ particula auræ constringitur putri, fluidoque corpo-

ri.

ri. Quod si quis posset, quaquā patet universus orbis, oculos circumferre, & lynceis effoderet oculis mausolæa, vermium caveas saginantium se saginatis? si lustraret omnes angulos orbis, & sordes aspiceret, quibus celebrantur fundamenta, quibus dedicabatur nostra miseria, doloribus matris, fletibus infantis? Quid si penetraret cubilia, & pectora? lachrymantes videret & optantes: videret fastidientes, hunc deflere sponsam, illum liberos, hunc famelicum, illum nauseantem: hunc anxium pro necessariis; illum sollicitum pro superfluis. Quid si nullam reperiret sine ludo fortunæ domum, nullam sine lachrymis, nec ullum in domo incolam sine suspiriis? Quid si tot, quot dolor exurit, quot morbus infestat, quot curæ divebant, quot cupiditas rotat?

II. Certè tot calamitatum veluti spectris attonitus, & tertitus, tæderet illum vitæ, qua sic miseriis morimur; qua sic in nobis miseriæ vivunt. Quot simus hic circumsepti undiq; calamitatibus, audite ex Ethnico Satrapa. Ita M. Aurelius Antonius: *(a) Si singuli lingua palam exprimerent, quæcumque clam in corde sentiunt: Cælum credo suspiriis rumperent, humumque lachrymis inundarent.* Quam vastus debet esse dolor, quo per suspiria in apertum erumpente, velut fragorosum tonitru nubes scinderet, aerem finderet, cælum rumperet. Nec id supra fidem. Quia dolor animi minimus, major est dolore corporis maximo. Omnibus quippe, quæ corpus infestant, malis subsidium quo illud, vel tollerent, vel minuerentur, invenerunt homines. At si ærumnosum cor loquatur, nemo audit, si intus lachrymetur, nemo videt, si queratur, nemo credit.

(a) *Epist. ad Casulum.*

Februar.

Tessera.

credit. Quid igitur tali faciendum, nisi ut vitam, qua moritur, odio habeat; mortem, qua vivit, amet? Unde magni viri virt⁹ Heroica non in tolerandis corporis doloribus, sed in dissimulandis animi affectionibus consistit.

III. Illa enim quæ sunt in penetralibus abdita pectoris, humores perturbant, sine ullo gestuum externorum indicio; febrem accendunt sine pulsus variatione, homines prosternunt, in genua dejiciunt, undis ore tenus mergi, mori tandem vitâ non amissa cogunt. Denique vitam prorogant, ut mala plura irrogent, tumultumque negant, ne in eo quiescamus. Si quis furentibus circumseptus feris, hinc irruentē inspectaret impetu tygridem, inde apertis unguibus leonem, inde tortuosum colubrum, aut plebem undique ferarum, urfos, tauros, lupos, dipsadas; ad hæc impeti telis undique, circumquaque pericula hauriens, quæ major ipsi videretur felicitas, quam beneficio mortis, etipi tot periculis, absolvi periculorum metu? Annè minor erit favor, etipi malis majoribus? Circumdant nos, imò inundant in nos, cupiditates ferocissimæ, dilacerant nos voris, fortuna jaculis nos fauciat fortiter; ubique malorum ambitu conclusi sumus, undique miseriæ invadunt; quædam invasuras se minantur: quædam quia invaserunt, cruciant; imò jam omnes cruciant, dum minantur aliquæ: quin & timor ipse minarum, facit pœnas. Sola mors vorat tot mala. Omnium malorum remedium est, quo desinant omnia. Quis igitur mortem non prehenset, & optet mori, ut in hac vita desinat pati?

5. DIES